

Egyed Emese

KANYARGÓS PILLANAT

Bár azt véltük, árnyas az út odáig,
(mi az nekünk!, a nap heve csitul),
lebírunk szörnyű szomjat, fáradtságot,
hárman vagyunk,
vándor népek vagyunk;

úgy tűnt...

Úgy tűnt, az út lett egyre hosszabb.
Árnyéka nincs a csenevész bokornak,
gyilkos a nap,
s ha van is forrás: messze.

Elindultunk
gyors ötletet követve,

száguldás mentén, hármas baktatásban,
együtt kilencven-
éves felállásban.

Nem részletezem, ki hány éves volt.
Első negyed,
de nem látszott a Hold,

megláttuk végre azt a nagy hegyet!

Ráchegy, Hajdúhegy, Galagonyás lenne?
Bajuszhegy, Királysзék vagy Almagyar?

A vadalma is jó volt víz helyett.
Egy fehér lepke hosszan követett.
Madár? Nem hallatszott az útrobajban.

(A Szalók–Eger hosszú pillanatban.)

Országút, 2024. augusztus 9. (V. évfolyam, 16. szám)